

СВЯТО «ПРОЩАВАЙ, БУКВАРИКУ»

/ Виходять першокласники, несуть дзвоник /

Ділі-ділі, ділі-день!
Діти, гості, добрий день!
Дінді, дінді! Вам наказ –
Не спізнитись в перший клас!

Учитель. Благословенна та ясна година,
Коли Буквар до рук бере дитина.
Яка ж оце відповідальна мить!
Нехай Господь вас всіх благословить!

- Дорогі мої діти! Ось і настав той день, коли ми завершили працювати з першим у своєму житті підручником – Букварем. Пам'ятаєте, як 1 вересня ви стали учнями, як уперше побачили Буквар? Вам хотілося швидше зазирнути в середину, дізнатися, що там.

Нині для вас Буквар – то звичайний підручник. Він навчав добре і швидко читати. Згодом ви познайомитесь з іншими підручниками, що продовжуватимуть його важливу справу.

Але поради свого першого друга ви пам'ятатимете все життя: любити свою рідну землю, цінувати її працюючих людей, берегти святині нашого народу – землю, мову, пісню, криницю, хліб, вербу, калину...

Ростіть здоровими і сильними, і не забувайте:
Хто багато читає, той багато знає;
Хто швидко читає, той багато зробити встигає.

Хай вам щастить!

Учні .

1. Любі гості, мами й тата,
В нас – букварикові свято.
Добре, що прийшли до нас
У чудовий перший клас!
2. Послухайте наше виразне читання,
Й пісні у нашому виконанні.
Ми разом віддячимо вірному другу,
Що нам допоміг подолати науку.
3. Ми всіх гостей вітаємо
І дуже вам радіємо,
Усі вже букви знаємо,
Книжки читати вміємо.

4. І дзвінок веселий кличе
Першокласників на свято:
Не запізнуйтеся! Скоріше!
Час з Буквариком прощатися!
5. В першій класі – урочистий
День прощання з Букварем.
Кожен з вас колись в дитинстві
Був маленьким школярем!
6. Є книг багато мудрих і повчальних,
Товстих, тонких, барвистих, наче жар.
Але одна – книжкам усім начальник,
І по-простому звать її – Буквар!
7. Він нас повів по буквах, як по східцях?
Як по життю, по сторінках своїх.
І от привів, нарешті, подивіться,
У мудрий світ чудесних скарбів – книг!
8. Буквар узяли ми перший раз,
Коли зайшли у перший клас.
І як вам радісно сказати:
Тепер ми вміємо читати!
9. Літера перша, і перше слово,
З книжкою перша серйозна розмова.
Навчився й писати дружний наш клас!
Ви можете всі поздоровити нас!
10. Хай кожен гість перевіря,
Чи знають учні Букваря.
Чи можна нам школярикам,
Прощатися з Буквариком?

/Звучить пісня./

Заходять Мальвіна і Буратіно.

Мальвіна. Ах, невихований хлопчисько! Куди ви йдете?

Буратіно. До школи!

Мальвіна. І вам не соромно? Подивіться на себе! Хто вас такого пустить до школи? Адже школа – це храм науки. Що ви в такому вигляді там робитимете?

Буратіно. Як що? Буду бігати, бавитись, розважатись...

Мальвіна. Годі, годі, годі... геть усе на світі переплутав! Буратіно, давайте поговоримо з вами про школу і шкільне приладдя. Я загадуватиму про них загадки, а ви відгадуйте! Добре?

Новий дім несу в руці,
Двері в ньому на замку.
А живуть в будинку тім
Книжки, ручки, олівці.

Буратіно. Знаю, знаю, знаю! Це шпаківня.

Мальвіна / *хапається за голову*/. Що не так? Підкажіть, діти!

Діти. Портфель.

Буратіно. Так, правильно! І як я раніше не здогадався?

Я до портфеля дуже звик,
І він без мене ні на крок:
Зі мною йде він на урок.
Його я дуже бережу,
/пригортає до себе/
Бо добре сніжної пори
На ньому з'їхати з гори!

Мальвіна. Воно й видно, як ви його бережете! Якщо ви з'їжджали на ньому з гори, то зрозуміло, чому він у вас такий! Діти, скажіть. Хіба це дбайливе ставлення до портфеля?

Діти. Ні!

Мальвіна. Слухайте, Буратіно, мої наступні загадки. Діти, допомагайте...

- Олівці й ручки поклали усі діти у... /пенали/

Буратіно відвертається, діти відгадують.

- Вона вкладається в книжки,

Щоб не шарпать сторінки.

Дуже проста відгадка: цей предмет - ... /закладка/

- Нею тільки поведи, залишаються сліди.

Що за дивна штучка? Та це просто ... /ручка/.

Мальвіна. Буратіно, годі сердитись! Слухайте наступну загадку.

Цю найпершу в школі книжку

Знає будь-який школяр.

До усіх книжок доріжку

Прокладає нам...

Буратіно. Самовар!

Діти. Буквар.

Мальвіна. Ну, що ви, Буратіно! А ось діти відгадали правильно. Мудрий Букварик навчить, якщо захочеш!

Буратіно. Я ж знаю всі-всі літери!

Мальвіна. Перевіримо! Я показуватиму тобі букви, а ти називатимеш їх.
(В, М, Л, П, К, Р).

Буратіно. Ви, Ми, Ли, Пи, Ки, Ри.

Діти сміються.

- Чого смієтесь? Я всі літери назвав!

Мальвіна. Назвав то всі, але неправильно! Діти, допоможіть!

Буратіно. Ха! не вмію їх назвати, зате вмію книжки читати! Ви мені не вірите? Я вам доведу! */Дістає книгу, читає/*

- Там на клумбі росте бак.
- Ой не так, ой не так,
- Там на клумбі росте...мак.
- На дивані кіт гурчить.
- Ні, не правда, він...мурчить.
- В нірку враз сховалась тиша.
- Та не тиша, може...миша.
- В лісі виросла Галина.
- Не Галина, а малина

Мальвіна. Дійсно, Буратіно, ви читаєте, але припускаєтесь багатьох помилок під час читання.

Буратіно. Я б з радістю залишився з першокласниками і навчився читати правильно, але мене шукає Баба Яга. Вона хоче забрати у мене золотий ключик. До побачення!

Мальвіна. Зачекай, Буратіно!.. Ось так завжди...Завжди йому бракує часу на навчання!

Виконується пісня

Листоноша. Двері швидко відчиняйте й листоношу зустрічайте! Доброго дня, дітлахи! Зі святом Букваря вас вітають герої казок і надсилають вам вітальні телеграми. А хто це? Здогадайтеся!

- «Гуся, гуся, гусенятко. Візьми мене на крилятко,
Та понеси до батенька, а батенька їсти й пити,
Ще й хороше походити» */Івасик Телесик/*
- «Не полечу з вами. Як була я на лужку, виламала ніжку, а ви полинули, мене покинули» */Кривенька качечка/*
- «Ловись, рибко, велика і маленька!» */Вовк, Лисиця/*
- «Гей, Круть, гей, Верть, а гляньте, що я знайшов!» */Півник/*

Діти. Дякуємо за вітання.

Учитель. Діти! Як ви гадаєте, чи завітає Букварик до нас на свято?

Діти. Завітає!

Учитель. Тільки потрібно його гарно попросити.

Діти. Любий Букваріку, ласкаво просимо до нас на свято!

/Заходить Буквар/

Буквар. Я мандрую по країнах,

Я з абеткою дружу
І малечу, як зустріну,
Грамоти одразу вчу.
Щиро з усіма ділюся,
Не шкодую своїх знань,

Безліч хитрих і цікавих
Маю для малят завдань.

Учень. Будь гостем, Букварику! Сідай, будь ласка!

Буквар. От ми гуртом і побачимо, як ви мене вчили! Чи всі зі мною,
Букварем, весело дружили?

Учень. Ми не тільки букви вивчили і подружилися з ними, ми ще про
них і вірші знаємо.

Буквар. Зіграти хочеться мені
З тобою, друже, в «Так» чи «Ні».
Тобі питання задаю,
Готуй же відповідь свою.

- Скажи, співає сом пісні? Не гайся з відповіддю!
- Чи вміє плавати гусак? Ну, що на це ти скажеш?
- А крокодили на сосні свої будують гнізда?
- Узори пишні на вікні мороз малює взимку?
- Чи досягають навесні пшениця й жито в полі?
- Чи може вище гір літак у вишину злетіти?
- Чи правда це, що вовк усмак наївся груш і яблук?
- Ріка біжить удалині. Чи є у неї ноги?
- А під кінець скажи мені, цікава гра у «Так чи ні»?

Україночка. Українка я маленька,
З України батько й ненька.
На Вкраїні вся родина,
Всім нам мила – Україна.

Буквар. Люблю я букву У, бо з неї починається назва нашої держави, у
якій ми живемо. Знаю, що і ви любите Україну, її традиції, пісні, танці!

Учениця. Бажаєм гостям всім радості багато
І даруєм цю пісню завзято

*/Звучить пісня/
/Вбігає Баба Яга/*

Учитель. Хто це завітав до нас? Що за непрошений гість? Та це ж
Бабусенька Ягусенька!

- Люба бабусю. Кого ви шукаєте? Івасика Телесика забрало лебедятко на
крила і понесло до батечка, до матінки!

Баба Яга. Телесика я ще впіймаю, а зараз ловлю я іншого хлопчика –
Буратіно! Чи чули про такого? Знаєте, що він надумав? Подарувати чарівного
ключика дітям, щоб вони могли потрапити до країни книжок, могли багато
читати, знати і все про мене дізнатись. Я цього не хочу!

Учитель. Угамуйтеся, шановна бабусю! Краще привітайтеся із дітьми!

Баба Яга. Добрий день, коли голову не морочите, а побитись зі мною
хочете!

Учитель. Бабусю, у нас свято, а ви битися... І не соромно?

Баба Яга. Яке свято?

Учитель. Свято Букваря! Наші першокласники уже навчилися читати і хочуть потрапити у Королівство Книжок, щоб багато знати.

Баба Яга. Не дозволю! Усе одно спіймаю отого хлопчиська Буратіно! Не дозволю!

Учитель. Зачекай-но бабусечко! Я пропоную тобі пограти у гру. Якщо виграєш, то ми підкажемо, куди побіг Буратіно. Але якщо програєш, то нам не заважатимеш. Згодна?

Гра «Хто краще збирається до школи»

На двох столах лежать шкільні речі (ручка, папір, підручник, зошит, гумка, фарби, лінійка, олівець, пенал, фломастери, пропис). Необхідно скласти ті предмети, у назвах яких є звук і.

Баба Яга. Програла! Програла...

Діти.

1. Букви старанно вивчали.
Знаєм їх від А до Я
І сторіночку останню
Починаєм з Букваря.
2. Нам знайома буква кожна.
Почали ми вже читать.
І віднині всіх нас можна
Читачами називать!
3. Ми завтра підем знов до школи,
Бо у знаннях – краса і сила.
Та не забудемо ніколи.
Що нам ця книга світ відкрила.
4. Позаду перша сходинка.
Весь алфавіт ми знаємо.
Тепер в казковий світ книжок
Всі разом завітаємо.
5. Ми навчилися читати, ми навчилися писати,
Ми зу стріли у школі навчання зорю.
І сьогодні всі разом від щирого серця
Ми складаємо подяку свою Букварю!
6. Дитинство – це пісня,
що понад світом
відлунює всім привітом.
І пісню цю не спинить –
Нехай же вона звучить!

/Виконується пісня/

Буратіно. Ось і я знову тут! Ви шановну Ягусечку не бачили ?

Учитель. Бачили, вона приходила до нас, тебе шукала. Але діти перемогли її у змаганні, і вона пообіцяла більше тебе не ображати.

Буратіно. Діти, я вирішив подарувати вам чарівний ключик від Королівства Книжок. Помандруймо туди разом!

Усі. Із задоволенням!

Буквар.

Я - щасливий Букварик,
Я тому радію,
Що всі діти в першій класі
Вже читати вміють.
Мені на зміну прийде «Читанка» нова,
Вона відкриє вам читацькі дива.
А з нею ще й сестриця «Рідна мова»,
Така розумна й загадкова.

Читанка.

Я іду, іду, іду, слово рідне вам несучу.
З вами познайомимось охоче.
Кожен з вас читати хоче.
В мене є казки на різні теми,
Вірші є, байки, статті. Легенди.
Стану другом кожному із вас –
Читанку полюбить перший клас.

Рідна мова.

Як найчарівніша колискова,
Хай звучить для вас рідна мова.
У моїй державі – правил море,
Хто не вчить їх, в того - сум і горе.
В нашій рідній українській мові
Золоте зернятко – кожне слово.
Вчиться мови рідної, малята,
Я ж вам в цьому буду помагати.

Математика.

Знайомі з математикою, друзі?
Я так за вас радію нині дуже,
Щоб розв'язати – треба вміти читати.
Під силу вам тепер мої завдання.
Ви покажіть й на математиці старання,
Бо сучасні діти все повинні вміти:
Грамотно писати, множити й ділити.
Ще повинні вміти рідний край любити,
Школу і родину, вільну Україну.

Буквар. Сьогодні кожен першокласник заслуговує медалі за старання та перші успіхи у навчанні.

/Вручення медалей/

Мені. Букварику, пора!
Чекає інша дітвора.

Учні.

Ніколи не забудемо ми друга-Букваря
І завжди вчитись будемо для щастя і добра!

Учитель.

Вам, шановній батьки,
«Спасибі» хочу я сказати за допомогу у навчанні,
Старанність, витримку, любов.
За те, що вчились рахувати,
Старанно букви всі писати
Та гарно-гарно малювати.
Це перший крок!
Попереду – ще одинадцять років!
Отож, навчайтеся, батьки,
І кожен день робіть уроки!

Дорогі діти! Шановні гості! Наше свято добігає свого кінця. Ми щиро вдячні тим, хто завітав наші перші жнива. Сподіваюсь, що зібрані зернятка знань проростуть рясним урожаєм у майбутньому, а тепло сьогоднішнього свята залишиться у серцях наших дітей назавжди!

Діти. На згадку про прощання з вашою першою книжкою прийміть від батьків подарунок – книжки!